

МЕТОДИ І ПРИЙОМИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

**А.О. Борисова, А.О. Колесник,
О.О. Мануєнкова, О.Ф. Белікова**

Визначено змістове наповнення слів «метод» та «прийом» щодо методики викладання іноземних мов.

У методиці навчання іноземних мов слово «метод» зберігає своє значення – шлях досягнення поставленої мети, проте використовується воно для позначення різних за масштабом шляхів.

Прийоми стіваються з конкретними діями, складовими суті сформованої діяльності та входять у неї як компоненти. Розглянуто функції, що виконує викладач та студент у двосторонньому процесі навчання.

Ключові слова: *метод навчання, прийом навчання, функція, викладач, студент, сучасні засоби навчання, навчальний матеріал, іноземна мова, навички.*

МЕТОДЫ И ПРИЕМЫ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ

**А.А. Борисова, А.А. Колесник,
Е.О. Мануєнкова, О.Ф. Белікова**

Определено содержательное наполнение слов «метод» и «прием» по отношению к методике преподавания иностранных языков.

В методике обучения иностранным языкам слово «метод» сохраняет свое значение – путь достижения поставленной цели, однако используется оно для обозначения различных по масштабу путей.

Приемы соотносятся с конкретными действиями, составляющими сути сложившейся деятельности и входят в нее в качестве компонента. Рассмотрены функции, которые выполняет преподаватель и студент в двустороннем процессе обучения.

Ключевые слова: *метод обучения, прием обучения, функция, преподаватель, студент, современные средства обучения, учебный материал, иностранный язык, навыки.*

METHODS AND TECHNIQUES OF FOREIGN LANGUAGE TEACHING

**A. Borysova, A. Kolesnyk,
O. Manuyenkova, O. Belikova**

The semantic content of the words «method» and «technique» on methods of teaching foreign languages are determined in the study. The word «method» bears its meaning – way to achieve the goal, but it is used to refer different in scale ways in the methodology of teaching foreign languages. Techniques are correlated to specific actions that make up the essence of the existing activities, and they are its components. The teachers' and students' functions in bilateral learning process are studied. The teacher and the student have one goal: the first and the second want to get final results, the achievement of which may at the end of the course, as they are in the program. It is important that the techniques are used by the teacher encourage students to solve mental tasks, not just purely mnemonic which require simple memory activity, although it is also required; the student should not only reproduce the language unit, but he should have the ability to construct expression according to standing before him communicative task.

Methods indicate the activities are organized by teacher and made by student during his learning of foreign language. They are versatile and can be viewed in any direction, any system because they reflect the natural course of teaching from acquaintance to training and application (practice). Technique is the specific content of activities with learning material. They can vary greatly depending on the direction and training system of the subject, since their specific content, their choice is determined by the principles underlying the teaching of foreign languages in the framework of the system, followed by the study.

Keywords: *teaching method, teaching technique, function, teacher, student, modern teaching facilities, teaching materials, foreign language, skills.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. У педагогіці виділяють методи навчання та методи виховання. Слово «метод» визначається як шлях до досягнення поставленої мети. У методиці навчання іноземних мов слово «метод» зберігає своє значення – шлях досягнення поставленої мети, проте використовується воно для позначення різних за масштабом шляхів [1].

По-перше, методом називають важливий напрям у навчанні іноземних мов, що характеризується певними цілями, змістом і принципами навчання, наприклад: граматико-перекладний метод, прямий метод та ін. Так, під час використання граматико-перекладного методу навчання розвивається логічне мислення та виробляється вміння читати й перекладати тексти. Головна увага приділяється вивченню граматичних правил як необхідного засобу в оволодінні

іноземною мовою, і насамперед читанню. Основною метою використання під час навчання прямого методу є розвиток практичних умінь користуватися іноземною мовою, а саме: розуміти її, говорити нею, а також читати й писати.

По-друге, слово «метод» позначає шлях-систему навчання всередині якого-небудь напрямку, що відображає концепцію автора (авторів), який запропонував його, наприклад, метод Франсуа Гуена, метод Пальмера всередині прямого методу-напрямку.

По-третє, слово «метод» указує на шлях-спосіб упорядкованої взаємопов'язаної діяльності викладача і студентів усередині якої-небудь системи, на технологічну операцію, що забезпечує взаємодію обох сторін і як компонент у технологію навчання, безпосередньо пов'язану з проблемою, як вчити, якщо виходити з того, що організація та здійснення педагогічного процесу відбувається:

- за допомогою методів навчання, що реалізуються через методичні прийоми;

- за допомогою різноманітних засобів навчання;

- під час використання різних організаційних форм роботи студентів;

- з урахуванням віку студентів, рівня їх підготовки з іноземної мови та загального розвитку, ступеня навченості, навчального матеріалу та часу, відведеного на його вивчення. Ці методи займають перше місце [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Під час вивчення іноземної мови студент повинен оволодіти мовними вміннями, що реалізують комунікативну суть мови – слугують засобом спілкування, розширення кругозору та розвитку інтелектуальних можливостей. Викладач покликаний стимулювати навчання студента. Навчання – це активний процес, що здійснюється через залучення студента в різну діяльність. Уже доведено, що надмірна активність викладача в передачі знань, детальних пояснень часто призводить до гальмування в сприйнятті студентів. Іноді викладачі, незадоволені результатом своїх пояснень, дивуються: «Я вже кілька разів пояснював це явище ...». Ефект повторних пояснень зазвичай незначний, тому що у студентів виникає хибне враження, що вони все це вже знають і вміють, і вони залишаються внутрішньо пасивними і, отже, несприйнятливими. К.Д. Ушинський дуже точно охарактеризував викладацьку активність як «перетерпіння діяльності іншого». У викладача та студента одні цілі: у першого провести заняття, а у другого досягти кінцевих результатів, що можливо в кінці курсу навчання [3].

Мета статті – визначити змістове наповнення слів «метод» та «прийом» щодо методики викладання іноземних мов; розглянути функції, які виконує викладач та студент у двосторонньому процесі навчання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розглянемо основні функції, які виконують викладач і студент в цьому двосторонньому процесі: один навчає, а точніше, допомагає навчатися, а інший навчається. Організація навчального процесу з іноземної мови в сучасних умовах повинна бути не чим іншим, як організацією діяльності студентів у цьому процесі. Викладач ознайомлює студентів із навчальним матеріалом (мовним), організовує тренування, необхідне для формування в них мовних навичок та мовленнєвих умінь, організовує застосування дослідного матеріалу під час вирішення комунікативних завдань, наприклад: зрозуміти іноземну мову або дізнатися в ході бесіди іноземною мовою щось, прочитати й отримати якусь інформацію, обговорити якесь питання. До організаційної функції викладача належить і організація навчання кожного і групи в цілому не лише на занятті, але й у позааудиторний час. Також викладач розвиває навички та вміння самостійної праці з іноземної мови, здійснення самоконтролю під час роботи. Ця функція надзвичайно важлива у зв'язку із загальною тенденцією – переносити акцент з активності викладача на активність студентів, максимально стимулювати їх самостійну діяльність, самоорганізацію під час оволодіння мовою.

Навчальна функція викладача полягає в тому, що йому потрібно щось пояснити, повідомити, коментувати, корегувати і тим самим збагатити знання студентів із мови та через мову, що вивчається, а саме збільшити словниковий запас, знання щодо поєднання слів, знання реалій.

Контролюючи функцію викладач здійснює під час ознайомлення, тренування та застосування, і проявляється вона в тому, що в ході ознайомлення студента з новим матеріалом викладач виявляє, зрозумів студент або не зрозумів його, правильно чи неправильно виконуються дії з навчальним матеріалом, якщо неправильно, то що саме; у ході застосування засвоєного матеріалу встановлюється, виконана або не виконана комунікативна функція, у якій мірі не виконана, що конкретно завадило відбутися акту спілкування. Наприклад, під час аудіювання студенти не розуміли матеріал; цьому завадили прогалини в знанні лексики. Викладач розраховував на те, що запропонований текст не містить для студентів, незнайомих слів, а виявилось, що деякі слова, і якраз ті, що несуть

основне смислове навантаження, студенти забули. Під час читання про себе студент не зрозумів текст тому, що не розібрався в граматиці. Під час висловлення студента не зрозуміли через допущені ним грубі помилки в мові або через алогічності в побудові висловлювання [4; 5].

Розглянемо функції, що виконує студент, адже вони є складовими суті навчання, яке починається з ознайомлення з навчальним матеріалом. Студент повинен зрозуміти форму (правильно її почути або побачити, тобто прочитати), значення (співвіднести з предметом, явищем, дією) і вживання (як поєднується з іншими мовними одиницями, у яких ситуаціях використовується, які комунікативні завдання можна за допомогою цього матеріалу вирішити, що виразити). Розуміння форми, значення й уживання дуже важливе, проте цього недостатньо. Необхідне тренування, що забезпечує багаторазове звернення до навчального матеріалу, це може бути слово слово, словосполучення, граматична структура; проходження засвоєного матеріалу через слуховий, мовноруховий і зоровий аналізатори, що забезпечують запам'ятовування матеріалу, його утримання в пам'яті. Без тренування оволодіти іноземною мовою не можна. І нарешті, застосування засвоєного матеріалу в акті усного та письмового спілкування.

Отже, існує тісна взаємодія викладача і студента в навчальному процесі, що має визначати методи роботи одного й іншого. Методи, що використовує викладач, повинні відображати його організаційну, навчальну та контролюючу функції, забезпечувати студенту можливість ознайомлення, тренування та застосування для досягнення цілей, що стоять перед ним у вивченні іноземної мови. Методи викладача покликані стимулювати навчання студента й координувати його під час вивчення іноземної мови, керувати навчання студента. Оскільки були виділені три основні функції, які виконує студент: ознайомлення, тренування, застосування, то до основних методів – основних технологічних операцій – слід віднести ознайомлення, тренування, застосування та контроль, що включає корекцію та оцінку. У психологічному плані ці технологічні операції, які є шляхами досягнення поставленої мети, указують на послідовність у навчанні від ознайомлення через тренування до застосування, тобто етапи роботи із засвоєння навчального матеріалу, при цьому на кожному з них повинен бути самоконтроль і самокорекція.

Студент ознайомлюється з «порцією» навчального матеріалу (це можуть бути слова, словосполучення, граматична форма, структура, що подаються, як правило, у мовних одиницях різної протяжності: від слова, словосполучення, пропозиції до тексту) через слухове або

зорове сприйняття, або через і, те, й інше. У першому випадку студент слухає звукову мову, у другому – бачить написане, тобто читає, у третьому – слухає і читає. Як слухове, так і зорове сприйняття може підкріплюватися зоровим сприйняттям предмета, дії, явища, ситуації та пояснюватися студенту, що й забезпечує усвідомлення через чуттєвий і смисловий зміст сприйманого матеріалу.

Викладач ознайомлює з «порцією» навчального матеріалу, застосовуючи, по-перше, показ. Викладач може показати предмет, дію і назвати його англійською (німецькою, французькою, іспанською), дати в ситуативному контексті, супроводжуючи висловлюванням або поясненнями. По-друге, пояснення, що спонукає студента до роздумів. Воно повинно бути достатнім для усвідомлення та розуміння матеріалу, що сприймається, з метою його подальшого осмисленого тренування та застосування. Так, наприклад, під час ознайомлення з модальними дієсловами можна використовувати правило. На зіставленні всередині іноземної мови можна побудувати пояснення простого теперішнього і теперішнього доконаного часів. Для ознайомлення викладач визначає джерело інформації. Студент самостійно ознайомлюється з навчальним матеріалом. За викладачем зберігається організаційна й контролююча функції.

Використання різних джерел інформації в ознайомленні студентів із новим матеріалом дещо ускладнює роботу викладача, оскільки йому потрібно визначити роль ознайомлення, чітко організувати роботу студента та проконтролювати її. Мабуть, це є причиною того, що в практиці навчання джерелом інформації є викладач. Він буває надмірно активний: нерідко пояснює те, що студентам і так зрозуміло, про що вони можуть легко здогадатися або прочитати в підручнику. Викладач мало заохочує студентів до розкриття закономірностей того чи іншого явища в мові, що вивчається, наприклад до словотворення, виділення істотних ознак (орієнтирів), знання яких дозволяє швидко «схоплювати» структуру висловлювання або правильно вибирати прийменник, дієслово, потрібний артикль. Через показ і (або) пояснення відбувається ознайомлення студента з новим матеріалом, і в нього виробляється готовність до тренування, щоб забезпечити багаторазове сприйняття і відтворення відповідних дій та операцій із навчальним матеріалом у навчальних ситуаціях, які створюються для цієї мети, щоб сформувати необхідні мовні та мовленнєві навички, виробити автоматизм у їх уживанні, а для цього потрібне організоване цілеспрямоване тренування студентів у впізнаванні на слух і (або) під час читання засвоєного матеріалу і його відтворення в усній мові і на письмі.

Студент виконує тренувальні вправи, характер і кількість яких визначає викладач. Студент краще знає (повинен знати, відчувати), скільки разів йому потрібно прослухати, прочитати, написати іноземною мовою, щоб запам'ятати новий матеріал і бути готовим до його використання під час спілкування. Цінність тренування полягає в тому, що воно дозволяє студенту зосередити увагу на засвоєваних одиницях у мові (на формі, значенні, вживанні в їхньому комплексі) і, таким чином, забезпечувати їх запам'ятовування, щоб користуватися ними щоразу, коли виникає необхідність в усному спілкуванні та під час читання.

Сучасні засоби навчання, які використовують викладачі і студенти, створюють необхідні умови для організації тренування і його здійснення. Важливо, щоб кожен тренувався у слуханні, вимові, читанні і письмі стільки, скільки потрібно для вироблення навички, і робив це з інтересом.

Під час тренування особлива роль належить контролю, оскільки відбувається формування навичок, а тому дії з навчальним матеріалом студент повинен виконувати правильно. Помилки по можливості потрібно попереджати та виправляти в разі їх появи. Викладач може здійснювати контроль або в ході безпосереднього спостереження за виконанням тренувальної вправи студентом, викликаючи окремих студентів для перевірки якості виконання – правильно чи неправильно воно виконується, або шляхом відстроченої перевірки в усній і (або) письмовій формі. Найбільш економною формою контролю з точки зору обсягу є тести: за допомогою них можна швидко перевірити, як кожен студент знає навчальний матеріал і як може ним користуватися. Особливу роль приділяють самоконтролю та самокорекції студента. У цьому йому можуть допомогти вправи з ключами. Виконуючи їх, студент має можливість установити, правильно чи неправильно він виконує вправу, і, якщо є помилки, повторити дію з навчальним матеріалом. Такі вправи дозволяють організувати інтенсивне тренування кожному в позааудиторний час. Організація тренування викладачем та її здійснення студентами створює необхідні умови для застосування отриманих знань та сформованих навичок у вирішенні комунікативних завдань, тобто під час спілкування іноземною мовою.

Під час застосування найбільш чітко проявляється організаційна функція викладача. Саме він створює сприятливі умови, доброзичливу атмосферу для спілкування. Від нього залежить активність студента, бажання кожного стати учасником роботи групи. Він організовує прослуховування інформації, цікавого для студентів повідомлення; перегляд відеозапису з подальшою бесідою; бесіду щодо проблем і сам

бере в ній участь. Стимулюючими засобами для застосування іноземної мови слугують ігрові моменти, рольові ігри. І звичайно, природним стимулом, що спонукає студента до застосування одержаних знань і сформованих навичок і вмінь, є тексти різного жанру та завдання до них, що дозволяють кожному проявити себе, висловити своє ставлення до фактів, подій, проблем, дати свою оцінку.

У застосуванні основна увага звертається на смисловий зміст, сприйняте на слух або під час читання; повідомлення або бесіду з якогось питання; емоційний вплив сприйнятого, відтвореного (наприклад, напам'ять), обговорюваного.

Під час застосування контролюється сформованість мовних умінь: розуміння мови на слух, говоріння, читання та письмо. Викладач має змогу виявити, як студент може практично користуватися кожним з них (зрозуміти вислів, обмінятися інформацією). Крім безпосереднього спостереження, контакту зі студентами, контроль можна здійснювати і за допомогою тестів.

Із вищевикладеного бачимо, що розглянуті методи відображають суть педагогічного процесу, де взаємодіють викладач і студент. Вони, безумовно, розкривають специфіку предмета «Іноземна мова», оволодіння яким вимагає тренування; останнє забезпечує застосування засвоєного матеріалу під час спілкування іноземною мовою. Національне використання названих методів спрямоване на досягнення практичної, виховної, освітньої та розвиваючої цілей [6; 7].

Ознайомлення, тренування та застосування реалізуються через систему прийомів, які використовує викладач під час організації навчання студента через вирішення останнім безлічі конкретних завдань, пов'язаних із розумовими операціями та сприйняттям органами чуття (емоціями). Прийоми співвідносяться з конкретними діями, складовими суті сформованої діяльності, і входять у неї як компоненти, наприклад, прийоми формування діалогічної мови – реагування на стимулюючу репліку, прийоми безперекладної семантизації, прийоми, що формують навички структурного оформлення висловлювання на рівні пропозиції, прийоми вилучення змістовно-смислової інформації з тексту. Слід пам'ятати, що конкретний зміст прийомів, що використовуються, визначає ефективність методу, оскільки поняття «метод» абстрактне, як і поняття «діяльність». Воно реалізується в конкретних прийомах, конкретних діях. Важливо, щоб прийоми, якими користується викладач, ставили студента перед необхідністю вирішення розумових завдань, а не тільки чисто мнемічних, що вимагають простого запам'ятовування, хоча і це потрібно; щоб студент не лише

відтворював мовну одиницю, але і сам міг побудувати вислів відповідно до комунікативного завдання, що стоїть перед ним.

Висновки. Отже, методи вказують на діяльність, яку організовує викладач і здійснює студент під час навчання іноземної мови. Вони мають універсальний характер і можуть бути представлені в будь-якому напрямі, будь-якій системі, оскільки відображають природний хід навчання: від ознайомлення до тренування, а потім і до застосування на практиці. Прийоми – це конкретний зміст дій із навчальним матеріалом. Вони можуть дуже відрізнятися залежно від напрямку та системи навчання цього предмета, оскільки їх конкретний зміст та вибір визначаються принципами, що лежать в основі навчання іноземним мовам, у рамках тієї системи, за якою відбувається навчання.

Список джерел інформації / References

1. Шляхтун П. П. Методика викладання соціально-гуманітарних дисциплін : навч. посібник / П. П. Шляхтун. – К. : Академія, 2011. – 224 с.

Shlyahutun, P.P. (2011), *Methods of teaching of social and human sciences [Metodyka vykladannay socialno-gumanitarnykh dystsyplin]*, The Academy, Kyiv, 224 p.

2. Дроздова І. П. Методика викладання, педагогіка та психологія вищої освіти : навч. посібник / І. П. Дроздова. – Х. : ХНАМГ, 2008. – 142 с.

Drozдова, I.P. (2008), *Methods of teaching, pedagogy and psychology of higher education: [Metodyka vykladannay, pedagogika ta psychologiay vyschoi osvity]*, KNAME, Kharkiv, 142 p.

3. Войнола Р. Х. Методика викладання дисциплін соціально-педагогічного циклу : навч. посібник / Р. Х. Войнола. – К. : Центр навчальної літератури, 2012. – 140 с.

Voynola, R.X. (2012), *Methods of teaching subjects of social and - pedagogical cycle [Metodyka vykladannay, dystsyplin socialno-pedagogichnogo tsykla]*, Cente of textbooks, Kyiv, 140 p.

4. Черноватий Л. М. Методика викладання перекладу як спеціальності : підручник для студ. вищих закл. освіти за спеціальністю «Переклад» / Л. М. Черноватий. – Вінниця : Нова Книга, 2013. – 376 с.

Chernovatiy, L.M. (2013), *Methods of teaching translation as profession: [Metodyka vykladannay perekladu yak profesi]*, New Book, Vinnitsa, 376 p.

5. Олійник Л. Й. Інноваційні технології викладання іноземних мов [Електронний ресурс] / Л. Й. Олійник. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/Page_ru.htm.

Oliynyk, L. Y., “Innovative technologies of teaching foreign languages”] [“Innovatsiyni tekhnolohiyi vykladannya inozemnykh mov”], available at : http://www.rusnauka.com/Page_ru.htm

6. Boyd, F. (1994), *Making business decisions*, IRWIN, N.Y., – p p. 2-9.

7. Полат Е. С. Метод проектов на уроках иностранного языка / Е. С. Полат // Вопросы интернет-образования : сетевой журнал. – 2006. – № 2. – С. 35.

Polat, E.S. (2006), "Method of projects at foreign language lessons" ["Metod proektov na uroках ynostrannoho yazyka", Voprosi internet-obrazovaniya: setevoy zhurnal], *Issues Internet education*, No. 2, p. 35.

Борисова Аліна Олексіївна, доц., зав. кафедрою іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: вул. Клочківська, 333, м. Харків, Україна, 61051. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Борисова Алина Алексеевна, доц., зав. кафедрой иностранных языков, Харьковский государственный университет питания и торговли. Адрес: ул. Клочковская, 333, г. Харьков, Украина, 61051. Тел.: (057) 349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Borysova Alina, associate professor, head of foreign languages department, department of foreign languages, Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: Klochkivska str., 333, Kharkiv, Ukraine, 61051. Tel.: (057) 349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Колесник Аліна Олексіївна, канд. техн. наук, доц., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: пров. Дербентський, 38, м. Харків, Україна. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Колесник Алина Алексеевна, канд. техн. наук, доц., кафедра иностранных языков, Харьковский государственный университет питания и торговли. Адрес: пер. Дербентский, 38, г. Харьков, Украина. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Kolesnyk Alina, Cand. of Techn. Sc., associate professor of department of Foreign Languages of Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: Derbentsky side-str., 38, Kharkiv, Ukraine, 61045. Tel.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Манушкова Олена Олегівна, доц., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: вул. Н. Ужвій, 80/192, м. Харків, Україна. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Манушкова Елена Олеговна, доц., кафедра иностранных языков, Харьковский государственный университет питания и торговли. Адрес: ул. Н. Ужвий, 80/192, г. Харьков, Украина. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Manuyenkova Olena, associate professor of department of Foreign Languages of Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: N. Ugviy str., 80/192, Kharkiv, Ukraine. Tel.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Бєлікова Ольга Федорівна, ст. викл., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: просп. Академіка Курчатова, 10, кв. 254, м. Харків, Україна, 61108. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Бєлікова Ольга Федорівна, ст. преп., кафедра іноземних мов, Харківський державний університет харчування та торгівлі. Адреса: просп. Академіка Курчатова, 10, кв. 254, г. Харків, Україна, 61108. Тел.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

Belikova Olga, senior lecturer, department of Foreign Languages, Kharkiv State University of Food Technology and Trade. Address: Academic Kurchatova avenue, h. 10, f. 254, Kharkiv, Ukraine, 61108. Tel.: (057)349-45-69; e-mail: kaf1402@mail.ru.

*Рекомендовано до публікації канд. філос. наук, доц. І.В. Удовенко,
канд. філол. наук, доц. М.В. Арделян.
Отримано 1.08.2015. ХДУХТ, Харків.*

УДК 004.738.5:378.147.34:81'243

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ

А.О. Колесник, О.Ф. Бєлікова, О.О. Мануєнкова

Розглянуті питання організації самостійної роботи студентів за допомогою використання ресурсів Інтернету з метою поліпшення процесу навчання іноземній мові студентів ХДУХТ. Особливу увагу приділено розвитку критичного мислення, аналітичних здібностей студентів, умінню працювати індивідуально і в групі. Запропонована модель організації самостійної роботи студентів із вивчення іноземної мови з використанням інтернет-технологій, що складається з п'яти структурних блоків (цільового, змістовного, блоку педагогічних умов, технологічного та оцінного блоків). Проведено експериментальне дослідження, що підтверджує ефективність запропонованої моделі.

***Ключові слова:** самостійна робота, іноземна мова, модель організації, інтернет-ресурси, комунікативна компетенція, студент, викладач, методика.*

© Колесник А.О., Бєлікова О.Ф., Мануєнкова О.О., 2015